

Ս. ՀՈՒՓՍԻՄԵԱՆՑ ԿՈՅՍԵՐ

Հայաստանեայց եկեղեցւոյ պատմութեան մէջ վասն հաւատքի նահատակութեան օրինակները անպակաս են:

Այս օրինակներէն մէկն է Հոփսիմէ անունով կոյս մը, որ յաջողեցաւ հաւատքի ոյժով դիմադրել եւ յաղթել իր օրուան թագաւորին՝ Տրդատին:

Ս. Հոփսիմէ քրիստոնեայ հաւատացեալ մըն էր, որ Հոռմի մէջ քրիստոնեաներուն դէմ կատարուած հալածանքներէն փախած էր ու կ'ապրէր Գայիանէ կոյսի գլխաւորած հաւատացեալ կոյսերու խումբին մէջ: Այս խմբակը հաստատուած էր Հնաձնեաներ կոչուած տեղի մը մէջ, Վաղարշապատի շրջակայքը:

Հայաստանի այդ ժամանակաշրջանի թագաւոր՝ Տրդատ, տակաւին հերթանոս էր եւ ուզեց ամուսնանալ Հոփսիմէի հետ: Ան անշուշտ մերժեց, որովհետեւ չէր ուզեր կին ըլլալ կուպաշտ թագաւորին: Հոփսիմէի ժխտական կեցուածքին որպէս հետեւանք, թագաւորը սպանեալ տուաւ ոչ միայն Հոփսիմէն, այլ նաև անոր պետը՝ Գայիանէն եւ իր ընկերները:

Եւ այսպէս է, որ նահատակուած այս 37 կոյսերը կոչուեցան Հոփսիմեանց կոյսեր ու անոնք կը յիշատակւին մինչեւ այսօր մեր եկեղեցին ներս:

ՀԱՅՏ.

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ ԳԻՇԵՐՈՒԻԱՆ ՍՈՒՐԵ ՊԱՏԱՐԱԳ

Կազմակերպութեամբ Կրօնական Ժողովին եւ Ազգային Առաջնորդարանի Երիտասարդական Յանձնախումբին, Երեքշաբթի, 30 Ապրիլ 2019-ին սկսեալ եւ ամէն Երեքշաբթի գիշեր, ժամը 7:00-8:00, Պուրճ Համուտի Ս. Վարդանանց Եկեղեցւոյ մէջ պիտի մատուցուի սուրբ պատարագ:

Սուրբ պատարագը պիտի երգէ հաւատացեալ ժողովուրդը: Սուրբ պատարագի ընթացքին, հոգեւոր խորհրդածութիւն պիտի կատարէ Լիբանանի Հայոց Առաջնորդ՝ Գերշ. Տ. Նարեկ Արքեպիսկոպոս: Այս սուրբ պատարագին նպատակն է առիթ տալ մեր այն հայորդիներուն, որոնք Կիրակիի կողքին, շաբթուան ընթացքին եւս կը փափաքին Հայ Եկեղեցւոյ հոգեւոր սնունդը ստանալ: Կը հրաւիրենք մեր ժողովուրդի զաւակները իրենց ամենօրեայ հերքին մէջ պահ մը կանգ առնելու եւ աղօթքով Աստուծոյ ու իրարու հետ ըլլալու:

Սիրելի ընթերցող, ՃՐԱԳ թերքը ամէն Կիրակի կը բաժնուի մեր ժողովուրդին, Եկեղեցիներու բանկալին մօս: Նաեւ՝ Facebook-ի վրայ փնտուել «Jerak կամ ՃՐԱԳ», ապա սեղմել «Like»ը, կարդալու կամ անդամագրուելու համար:

ԺՈՂՅԻՆ ԱՊԱՁՆՈՐԴԱՐԱՆ ԼԻԲԱՆԱՆԻ
(Ա. 119.105)

ՀԿՐԿԻ, 16 ՅՈՒՆԻ 2019

ԹԻՒ 24

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒՏԱԾՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐ
Գ.ԹԳ. 18.29-46: Դ.ԹԳ. 2.1-15: ՑԿ. 5.16-20
ՅԻՍՈՒՄ ՋՐԻՍՈՍԻ ԱՒԵՏԱՐԱՄՆ ԸՍ ԴՈՒԿԱՍՈՒ 4.25-30

ՅԻՇԱՏԱԿ ԵՂԻԱ ՄԱՐԳԱՐԻՒ

Ձեզի օրինակներով խօսիմ: Խրայէլի մէջ բազմաթիւ այրիներ կային Եղիայի օրերուն, երբ երեքուկէս տարի երկինքը չանձրեւեց եւ ամրող երկրին մէջ սաստիկ սով տիրեց: Բայց Եղիա անոնցմէ ոեւէ մէկուն չղլկուեցաւ, այլ՝ ղղկուեցաւ Սիրոնի մօտիկ Սարեփիա գիւղը բնակող այրի կնոջ մը: Նոյնպէս, Եղիսէ մարգարէի օրերուն Խրայէլի մէջ բազմաթիւ բորոտներ կային, բայց անոնցմէ ոչ մէկը բժշկուեցաւ, այլ՝ միայն Նէման անունով ասորի մը:

Այս ակնարկութիւնները լսելով, ժողովարանին մէջ գտնուղները բարկութեամբ լեցուեցան: Ելան, Յիսուսը քաղաքէն դուրս հանեցին եւ զահավէժ ընելու նպատակով զայն տարին մինչեւ կատարը այն լերան, որուն վրայ շինուած էր իրենց քաղաքը: Բայց Յիսուս անոնց մէջէն անցաւ զնաց:

ՔԱԼԵՆՔ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՀԵՏ

Աստուծաշունչը կը հաստատէ, թէ «Նոյ Աստուծոյ հետ քալեց» (Ծնն. 6.9): Աստուծոյ հետ քալել, կը նշանակէ Աստուծոյ հետ ապրիլ եւ անոր ընկեր դառնալ: «Աստուծոյ հետ քալեց» բացատրութիւնը ակնարկութիւնն է այն մտերմութեան եւ մօտիկութեան, որ Նոյ ունէր Աստուծոյ հետ: Աստուծոյ հետ քալելը, Աստուծոյ հանդէպ կատարեալ հնազանդութիւն ցուցաբերելէ: Դիւրին չէր Նոյին համար քալել Աստուծոյ հետ եւ վկայել անոր համար, երբ իր շրջապատի բոլոր մարդիկը կը քալէին ընդդէմ Աստուծոյ: Մեզմէ քանինե՞ր կրնան վկայել Քրիստոսի համար, երբ շրջապատուած են զՔրիստոս ծաղրող մարդոցմով: Ծաղրածու այս աշխարհին մէջ, քրիստոնեայ մարդը պէտք է համարձակութիւնը ունենայ ոտքի կանգնելու Յիսուսի փառքին համար:

ՄԱՐԳԱՐԵԱԿԱՆ ԳԻՐՅԵՐ

ՊՈՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻՆԱՄԱԿԱՆԵՐ

ԹԱԳԱՌՈՐՈՇԵԱՆ ԵՐՐՈՐԴ ԳԻՐՅԵՐ 18.29-46

Կէսօրը անցաւ եւ Բահադի մարգարէնքը շարունակեցին իրենց ցնորական կանչուրոտուքը մինչեւ երեկոյեան զոհը մատուցանելու ժամը, բայց ո՞չ մէկ ձայն:

Այն ատեն Եղիա Թեսրացի ըսաւ գարշելի այդ կուռքերու մարգարէնքուն.

Հեռացէ՞ այլեւս, հիմա ես իմ ողակէս պիտի մատուցանեմ:

Եւ անոնք հեռու գացին:

Եղիա ժողովուրդին դառնալով ըսաւ. «Ինձի մօտեցէ՞»:

Եւ ամբողջ ժողովուրդը անոր մօտեցաւ:

Եղիա Տիրոց կործանած սեղանը վերականգնելու համար տասներկու քարեր առաւ, Յակոբի որդիներէն սեռած ցեղերուն թիւին համաճայն, որուն Աստուած խօսած էր ըսելով. «Իսրայէլ պիտի կոչուիս», այդ քարերով սեղան մը կանգնեց Տիրոց անունին, եւ անոր շուրջը փոս մը փորեց, թիբեղ մը սերմնցու տանելու խորութեամբ: Ապա փայտերը սեղանին վրայ շարեց, զուարակը կտոր-կտոր ընելով փայտերուն վրայ դիզեց եւ իրամայեց.

Զորս սափոր ջուր բերէ՞ եւ ողակէին ու փայտերուն վրայ թափեցէ՞:

Ապա ըսաւ. «Կրկնեցէ՞ նոյնը»:

Եւ անոնք նոյն ձեւով կրկնեցին: «Երրորդ անգամ ըլլալով կրկնեցէ՞ նոյնը», ըսաւ ան, եւ երրորդ անգամ մըն ալ այնպէս ըրին: Զուրը սեղանին շուրջ հոսեցաւ եւ լեցուց փոսը:

Երբ երեկոյեան զոհը մատուցանելու ժամը հասաւ, Եղիա մարգարէ սեղանին մօտեցաւ եւ աղօթեց աղօթքը աղօթքին:

Ո՞վ Տէր, Աբրահամի, իսահակի եւ Յակոբի Աստուածը, ցոյց տու՞ր այսօր, թէ դո՞ւն ես Իսրայէլի Աստուածը եւ ես՝ քու ծառադ եւ, թէ քեզի համար ըրի այս բոլորը: Լսէ ինձի, Տէր, պատասխանէ՛ ինձի կրակով, որպէսզի այս ժողովուրդը գիտնայ՝ թէ դո՞ւն ես Աստուածը, ո՞վ Տէր, եւ թէ դո՞ւն ես որ ետ քեզի կը դարձնեմս իրենքերը սիրութեանին:

ՅԱԿՈԲՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԸՆԴԱՆՐԱԿԱՆ ՆԱՄԱԿԸ

5.16-20

Զեր մեղքերը իրարու խոստվանեցէ՛ եւ իրարու համար աղօթեցէ՛, որպէսզի թժկուիք, որովհետեւ արդարի մը աղօթքը աղօթքի է եւ մեծապէս կ'օգնէ: Եղիա մեզի նման կիրքերու ենթակայ մարդ էր, բայց երբ աղօթեց որ անձրեւ չգայ, երեքուկս տարի չանձրեւեց երկրի վրայ: Ապա դարձեալ աղօթեց եւ երկինքը անձրեւ տեղաց ու երկիրը բերքը տուաւ:

Եղբայրներս, երբ ձեզմէ ունէ մէկը ճշմարտութեան ուղիւն մոլորի եւ ուրիշ մը յաջողի զայն վերադարձնելու, գիտցէր թէ մեղաւորը իր մոլար ճամբէն դարձնողը թէ՝ անոր հոգին մահուանէ կը փրկէ եւ թէ իր բազմաթիւ մեղքերուն թուածած նշաններ ցոյց կու տար:

ՀԱՐՈՒՆԱԿԵԼ
ԸՆԺԵՐՑԱՆՈՒԹԻՒՆԸ
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՈՒՆՉԻՆ: ՄԻՇԱ
ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՈՒՆՉ ԿԱՐԴԱՄՆՔ:

ՍՈՒՐԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ

ԵՂԻԱ ՄԱՐԳԱՐԵ

Եղիա մարգարէն, Երայեցի ժողովուրդին ամենապիղծ թագաւորին՝ Աքապի օրերուն, իրուեւ Աստուածոյ հաւատարիմ մարգարէ, բոլորին կոչ կ'ուղիքը դարձի գալու կենդանի Աստուածոյ: Ան մերժուած էր իր քաղաքացիներէն: Հակառակ այս վիճակին, ան չէր դարձեր իր նուիրական առաքելութենէն: Մարգարէն գլխաւոր մտահոգութիւնն էր մարդոց հոգիներէն փարատել անհաւատարմութեան մշուշը, որպէսզի հաւատքի լուսաշող ճանապարհէն ընթանան եւ առաջնորդուին դէպի արդարութիւնն եւ աստուածապաշտութիւն:

Եղիա մարգարէն Տիրոջ տնօրինումով կը զրկուի Սամարիա՝ մոլորած ժողովուրդին մէջ հաստատելու զԱստուած պաշտելու անհրաժեշտութիւնը, որ երաշխիքն է փրկութեան: Աստուած Եղիա մարգարէն միջոցով ժողովուրդին մեծամեծ նշաններ ցոյց կու տար:

Տիրոջ հրամանով, Եղիա մարգարէն ժողովուրդը իր շուրջ հաւաքելով կը բարձրանայ Կարմեղոս լեռ, Բահաղի մարգարէներուն եւ ամբողջ ժողովուրդին ցոյց տալու, թէ Տէրն է միակ Աստուածը: Տասներկու քար կը հաւաքէ, Յակոբի որդիներու ցեղերուն թիւնով, եւ անոնցմով գոհասեղան կը սարքէ, վրան փայտ կը դնէ եւ հորթ կը գոհէ: Յետոյ կը հրամայէ գոհասեղանին վրայ. «Զորս սափոր ջուրով լցուցէ՞ք, ու թափեցէ՞ք ողջակէզին վրայ եւ փայտերուն վրայ» (Ք. Թագաւորաց 18.34), ապա կը սկսի աղօթել:

Մարգարէին աղօթքէն ետք երկինքէն կրակ կ'իջնէ, որ ողջակէզը, փայտերը, քարերն ու հողը կ'այրէ եւ ջուրն ալ կը սպառէ: Ժողովուրդը այս երեւոյթը տեսնելով, երեսի վրայ կ'իջնայ ու կ'ըսէ. «Եհովան է միակ Աստուածը» (Ք. Թագաւորաց 18.39):

Աւետարանին մէջ կը կարդանք, թէ Քրիստոսի այլակերպութեան ժամանակ Մովսէսն ու Եղիան կ'երեւին Յիսուսի:

Եղիա մարգարէն, իր կեանքի աւարտին, իրեն յաջորդ՝ Եղիաէ մարգարէի հետ Յորդանան գետին մօտ կը կանգնի եւ ահա հրեղէն կառք մը ձիերով զինք կ'առաջնորդեն դէպի երկինք: Ան իր վերարկուն կը ձգէ Եղիսէին, որպէսզի շարունակէ կատարել մարգարէութեան սուրբ պաշտօնը (Ք. Թագաւորաց 2):

Եղիա մարգարէի աստուածահաճոյ կեանքը թող օրինակ դառնայ մեզի, որպէսզի մենք եւս կարենանք հաստատքայլերով եւ ամրակուու հաւատքով ուղղուի դէպի Քրիստոս, որ իր լոյսով կը պայծառակերպէ մեր հոգիները եւ կը խոստանայ բոլոր արդարները լուսաւորել ու արժանացնել երկինքի արքայութեան (Մատթէոս 13.43):

Ա.Ա.Ա.Կ

Ամէն մարդ թող արագ ըլլայ լսելու մէջ եւ ծանր՝ խօսելու ու բարկանալու մէջ, որովհետեւ մարդուն բարկութիւնը Աստուածոյ արդարութիւնը չի կատարեր:

(Յակոբոս 1.19-20)